

Guía Docente				
Datos Identificativos				2017/18
Asignatura (*)	Introdución á Econometría	Código	650G01024	
Titulación				
Descritores				
Ciclo	Período	Curso	Tipo	Créditos
Grao	1º cuatrimestre	Terceiro	Obrigatoria	6
Idioma	Castelán			
Modalidade docente	Presencial			
Prerrequisitos				
Departamento	Economía			
Coordinación	Rey Graña, Carlota	Correo electrónico	carlota.rey@udc.es	
Profesorado	Rey Graña, Carlota	Correo electrónico	carlota.rey@udc.es	
Web				
Descrición xeral	Esta materia pretende proporcionar unha panorámica xeral da econometría destacando a utilidade dos instrumentos que aporta e as súas aplicacións no contexto da ciencia económica, introducir a terminoloxía e a linguaxe econométrica e iniciar a aprendizaxe dos conceptos e dalgunhas ferramentas básicas para extraer a información contida nos datos que se empregan para a análise empírica da economía. A asignatura está fortemente vinculada ás de teoría e política económica, á estatística e ás matemáticas.			

Competencias / Resultados do título	
Código	Competencias / Resultados do título

Resultados da aprendizaxe			
Resultados de aprendizaxe	Competencias / Resultados do título		
	Coñecer e utilizar correctamente e con precisión a terminoloxía e a linguaxe econométrica.	A1 A4	B1 B2 B4 B9
Especificar e estimar modelos sinxelos para a análise cuantitativa das relacións entre as variables económicas e utilízaos para o contraste de hipótese e a predición co obxectivo de fundamentar a toma de decisións.	A1 A2 A3 A4 A6 A8 A9 A11 A12 A21	B3 B5 B6 B10 B11	C1 C2 C4 C5 C7 C8
Utilizar as rutinas de cálculo necesarias para resolver os problemas empíricos en economía a través do software adecuado.	A1 A2 A4 A5 A6 A21	B7 B8 B12	C2 C3 C4 C6 C7 C8

Analizar desde un punto de vista crítico os resultados da aplicación das técnicas.	A1	B13	C4
	A2	B14	C5
	A5		C6
	A6		C7
	A8		C8
	A9		
	A11		
	A21		

Contidos	
Temas	Subtemas
1. Econometría e modelos econométricos.	1.1. Concepto de econometría. Método. 1.2. Modelos econométricos. Elementos e clases.
2. O modelo de regresión lineal clásico.	2.1. Hipóteses básicas. 2.2. Estimación dos parámetros. 2.3. Propiedades dos estimadores. 2.4. Bondade do axuste.
3. Inferencia no modelo clásico.	3.1. Hipótese de normalidade. 3.2. Distribucións de probabilidade dos estimadores. 3.3. Contrastes de hipóteses para os parámetros. 3.4. Estimación por intervalo. 3.5. Estimación máximo-verosímil.
4. Predición no modelo clásico.	4.1. A predición. Concepto e clases. 4.2. Predición óptima no modelo clásico. 4.3. Medidas avaliadoras da capacidade predictiva. 4.4. A estabilidade paramétrica no período de predición.

Planificación				
Metodoloxías / probas	Competencias / Resultados	Horas lectivas (presenciais e virtuais)	Horas traballo autónomo	Horas totais
Actividades iniciais	A1 A3 B1 C7	1.5	0	1.5
Sesión maxistral	A6 A8 A9 A11 A12 A21 B2 B4 B5 B6 B7 B9 B13 C5 C7 C8	17	25.5	42.5
Obradoiro	A2 A4 A5 B3 B8 B10 B11 B12 C1 C2 C3 C6	25	50	75
Proba obxectiva	A1 B1 B2 B3 B4 B5 B9	2	10	12
Prácticas a través de TIC	A1 A4 A5 A6 A8 A11 A12 A21 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B8 B10 B11 B12 B14 C1 C2 C3 C4 C6 C7 C8	4	10	14
Atención personalizada		5	0	5

*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientativo, considerando a heteroxeneidade do alumnado

Metodoloxías	
Metodoloxías	Descrición

Actividades iniciais	Consisten na presentación da materia suxerindo a revisión dalgúns conceptos correspondentes a asignaturas que xa se teñen cursado. Tamén se expoñen detalladamente os resultados da aprendizaxe, as actividades coas que se pretende acadalos e os criterios para a avaliación.
Sesión maxistral	Baséanse na exposición oral dos conceptos e métodos por parte dos profesores, aínda que deben contar coa participación activa dos alumnos. A exposición complementase coa utilización de medios audiovisuais e inclúe exemplos e exercicios que permiten destacar as limitacións e as posibilidades dos métodos expostos.
Obradoiro	Son sesións interactivas nas que se realizan aplicacións da teoría, exercicios, problemas e tarefas prácticas, que permiten aos alumnos comprender os fundamentos teóricos da materia, e aprender a valorar, desde un punto de vista crítico, os resultados obtidos.
Proba obxectiva	E unha proba escrita para avaliar o grao de aprendizaxe.
Prácticas a través de TIC	Son sesións interactivas repartidas ao longo do cuadrimestre para a aprendizaxe das ferramentas informáticas apropiadas para efectuar aplicacións empíricas dos métodos expostos nas sesións teóricas.

Atención personalizada

Metodoloxías	Descrición
Obradoiro Proba obxectiva Prácticas a través de TIC	A heteroxeneidade dos estudantes, no que se refire á súa formación previa e á súa situación académica, require unha atención personalizada que permita resolver as dúbidas específicas que teñan ao longo do curso. As prácticas a través de TIC, os talleres e as titorías son ferramentas importantes para resolver problemas teóricos e empíricos, tanto a nivel colectivo como individual. .

Avaliación

Metodoloxías	Competencias / Resultados	Descrición	Cualificación
Obradoiro	A2 A4 A5 B3 B8 B10 B11 B12 C1 C2 C3 C6	Valorarase a presenza activa dos alumnos nestas clases, nas que deberán resolver e entregar os controis, problemas, exercicios e cuestións que lles sexan propostos, na forma que se detallará ao comezo do curso. Estas actividades computan na avaliación un máximo de 3 puntos sobre 10.	30
Proba obxectiva	A1 B1 B2 B3 B4 B5 B9	A proba obxectiva para a avaliación da aprendizaxe combina preguntas conceptuais e de razoamento con outras de contido práctico coas que poden achegarse saídas de ordenador para a súa interpretación. Esta proba computará na avaliación ata un máximo de 7 puntos sobre 10.	70

Observacións avaliación

A) Oportunidades de xuño e xullo :

Para superar a asignatura han de obterse po lo menos 5 puntos na suma de as calificacións correspondentes as probas de avaliación continua y ao exame final

O sistema de avaliación será aplicado, tal y como descríbese no apartado anterior, en ambas oportunidades e a todos os alumnos, con independencia da súa situación académica.

Os alumnos con recoñecemento de dedicación a tempo parcial e dispensa académica de exención de asistencia, están exentos de asistencia excepto nas data de realización das probas de avaliación.

A calificación de non presentado corresponde únicamente ao alumnado que participe nas actividades de avaliación que teñan unha ponderación inferior ao 20 por cento da calificación total.

B) Oportunidade adiantada:

A avaliación correspondente a oportunidade adiantada se desenvolverá a través de unha única proba que se valorará cun máximo de 10 puntos, e que terá como base o temario completo que descríbese no apartado "Contidos" da guía do curso académico vixente. Para aprobar a asignatura será necesario obter un mínimo de 5 puntos nesta proba. Estas condicións de avaliación son específicas para a oportunidade adiantada e só aplicaranse neste suposto

C) Oportunidades de junio, julio y adelantada:

Como é preceptivo, as probas de avaliación rexeráanse pola normativa de avaliación, revisión e reclamacións das cualificacións dos estudos de grado e mestrado universitario

(https://www.udc.es/export/sites/udc/normativa/_galeria_down/academica/Normas_avaliacion_revision_reclamacion_consolidado_1.pdf). Se recomienda prestar especial atención a los artículos 10 (Identificación de los estudiantes) y 14 (Comisión de fraude y responsabilidades disciplinarias).

Fontes de información

Bibliografía básica

- ARRANZ, M.; LODEIRO, M.J.; RAMIL, M. (2004). Introducción a la Econometría. Notas, Ejercicios y Aplicaciones. A Coruña: NINO, Centro de Impresión Digital.
- CARRASCAL, U., GONZÁLEZ, Y., RODRÍGUEZ, B. (2001). Análisis econométrico con Eviews. Madrid: RA - MA.
- GUISÁN, M.C. (1997). Econometría. Madrid: McGraw - Hill.
- MARTÍN, G.; LABEAGA, J.M.; MOCHÓN, F. (1997). Introducción a la Econometría. Madrid: Prentice - Hall.
- RAMIL, M.; REY, C.; LODEIRO, M.; ARRANZ, M. (2012). Introducción a la econometría. Teoría y práctica. A Coruña: Reprografía Noroeste, S. L.

Bibliografía complementaria	<p>- GUJARATI, D.; PORTER, D. (2010). Econometría, 5ª edición. Méjico: McGraw - Hill.</p> <p>- MADDALA, G.S. (1996). Introducción a la Econometría, 2ª edición. Méjico: Prentice - Hall.</p> <p>A medida que se avanza no coñecemento das técnicas econométricas é recomendable a lectura de artigos nos que foron aplicadas para resolver problemas reais da economía, tales como os que poden atoparse en acceso libre en http://www.us.es/economet. Utilizaranse, ademais, outros libros de texto, distintas fontes de datos e material dispoñible na rede, que se detallarán ao longo do curso.</p>
------------------------------------	---

Recomendacións

Materias que se recomenda ter cursado previamente

Principios de Microeconomía/650G01002

Matemáticas I/650G01004

Estatística I/650G01009

Matemáticas II/650G01010

Macroeconomía/650G01015

Estatística II/650G01018

Materias que se recomenda cursar simultaneamente

Materias que continúan o temario

Observacións

Para cursar esta materia requírense coñecementos previos de teoría económica xeral (micro e macroeconomía), estatística (descritiva e teórica) e matemáticas (álgebra e cálculo). Ademais, dado que as aplicacións econométricas impoñen a utilización de datos, é importante coñecer a estrutura e o contido das principais fontes de información estatística. Recoméndase aos alumnos revisar os materiais das asignaturas nas que se lles teñan impartido estes contidos antes ou ao inicio do curso.

(*A Guía docente é o documento onde se visualiza a proposta académica da UDC. Este documento é público e non se pode modificar, salvo casos excepcionais baixo a revisión do órgano competente dacordo coa normativa vixente que establece o proceso de elaboración de guías